

[Ole Bjørn Kraft.]

Det kan dog ikke siges at være en tilslutning til Atlantpagten; det kan dog ikke siges at være andet end at rejse tvivl om, hvorvidt den politik, som landet fører her, er rigtig. Derfor må jeg sige, at det forsvar, som det ærede medlem førte, kan jeg ikke godkende. Det ærede medlem svarede i virkeligheden ikke på det, der var det væsentlige for mig, nemlig dette, at Danmark skal føre sin politik i tilslutning til og efter forhandling med vore vestlige allierede, og at vi ikke skal gå ind på ordninger, der ensidigt betyder, at vesten gør indrømmelser, mens den kommunistiske verden ingen modydelse stiller. Derpå fik jeg ikke noget svar, og det var måske også vanskeligt efter denne resolutions vedtagelse at give noget svar.

Må jeg til slut sige, at når tæppet nu snart falder for mit medlemskab i dette ting, vil jeg gerne have sagt, at jeg altid har følt det som en ære at være medlem af det danske folketing, og jeg håber, også når jeg ikke længer er medlem, uden for dette ting at kunne forsvare folketings og først og fremmest den idé, som det danske folketing tjener.

Ninn-Hansen: Det ærede medlem hr. Helge Larsen mener åbenbart, at han kan beskyldte et andet parti og dets folketingsmedlemmer for uansvarlig overbudspolitik uden at kunne dokumentere dette under nogen form. Det ærede medlem må selvfølgelig selv om, om han vil anvende denne debatform, for det ærede medlem gav os jo en oplysning i hvert fald om, hvad han tænker på. Det ærede medlem sagde, at de grupper, han tænker på, og som jeg altså i særlig grad skulle tilbyde noget, det var de grupper, jeg nævnte. Så har jeg altså forstået det ærede medlems standpunkt således, at det, han bebrejder den konservative folketingsgruppe, er dette, at vi ønsker at forbedre forholdene for 100.000 arbejdere, så de kan få en mere betrygget stilling som funktionærer, og at vi har ønsket at yde mere støtte til vor ungdoms uddannelse end det ærede medlem. Og jeg forstod, at det ærede medlem virkelig mener, at lærerlønningerne er for høje, når han angriber os for, at vi ønsker, man skal

efterleve lønningsloven af 1958, og at det ærede medlem heller ikke synes om vort initiativ vedrørende sociallovgivningen. Jeg ved ikke, om det ærede medlems betragtninger og angreb på os her er udtryk for alene det radikale venstres opfattelse, eller om det er en regeringsudtalelse; så vil den jo i hvert fald overraske os.

Jeg tror, den højtærede statsminister havde ganske ret, da han sagde, at ved det kommende valg vil der være betydelig interesse for de udenrigspolitiske forhold. Derfor er det jo også af stor betydning at få fuldstændig klarlagt, hvor det ene regeringsparti står. Der er stillet det ærede medlem hr. Helge Larsen flere spørgsmål i den forbindelse. Jeg skal kun stille ham ét: mener det ærede medlem hr. Helge Larsen, at forstander Svend Haugaard taler usandhed, når han i dag i Information siger, at det radikale landsmøde gik imod NATO? Mener det ærede medlem, at det var en usandhed fra forstander Svend Haugaards side? Dette spørgsmål kan besvares meget enkelt og meget klart.

Og til sidst. Det ærede medlem advarer mig imod historien. Jeg tror nu, man kan lære meget af historien, også om det radikale venstre, ikke mindst af den nyere historie. Jeg tror, vi er mange, der har lagt mærke til det radikale venstres tidligere leder hr. Jørgen Jørgensens telefonopringning til daværende statsminister H. C. Hansen — en telefonopringning, der havde to formål: at undgå en venstre-konservativ regering og at få socialdemokratiet til at blive siddende på regeringsmagten trods valgnederlaget. Jeg tror, man her i en nøddeskal har forstået, hvad de radikale i virkeligheden gør, når de taler om, at de arbejder imod, at vi skal have et socialistisk flertal, for det er jo det radikale venstre, der i disse år har givet socialdemokratiet den prestige, den placering, den indflydelse, som socialdemokratiet ikke havde fået og ikke kunne få ved egne stemmer og mandater. Derfor er det ikke således, at det radikale venstre kan hindre et socialistisk flertal. Det er det radikale venstre, der tværtimod har medvirket til, at landet i dag befinder sig i den situation, at faren er til stede for et socialistisk flertal.